

وینا وال: حاجی نور احمد (قرآن مل)

ددې کتاب د چاپ حق له وينا وال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړنې

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختار احمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

بسم الله الرحمن الرحيم

بناغلی الحاج نوراحمد ((قرانمل)) دکندهاردخوانو شاعرانو، لیکوالانو اوڅېړونکو څخه دی چې زیاتي لیکني اوڅېړني یې کړيدي چې لمړۍ شعري ټولگه اوځیني نور اثار یې چاپ سویدی اوځیني یې ناچاپه پاته دي

پاک خدای (ج) دي توان ورکړي چې دغي مېړنۍ دغورځنگو، قیامونو او نهضتونو پښتو ژبي ته زیات کار او خدمت وکړي او دغه د حماسو ژبه راژوندۍ کړي او په گډه یې د دنیا د پرمختللو ژبو په قطار کښي ودرؤ او پرېږدو چې زموږ د ژبي د ادب او فرهنگ د بنسټان دي زموږ د ادبي او فرهنگي بهیر د پېشرفت انکشاف او پرمختگ مخه ونیسي موږ د پښتني ټولني د هر پښتون څېړونکۍ، شاعر، لیکوال او ادیب دا ایماني او وجداني دنده ده چې دخپلي مورنۍ ژبي د بقا او پرمختگ لپاره لستوني راو نغاړي تحقیق، څېړنه، ژباړي او پخپل مورنۍ ژبه علمي، ادبي، تاریخي او اساسي اثارو لیکي او کلتور او فرهنگ په غني کړي خو الحمد الله اوس په پښتني ځوانانو کښي د احس پیدا سویدی چې دخپل فرهنگ ثقافت او ادب د بهبود او پرمختگ دپاره یې شپه او ورځ پرځان یوه کړېده چې یو د دغو ځوانو لیکوالو څخه الحاج نوراحمد قرانمل دی چې دخپلي مورنۍ ژبي [پښتو] په چوپړ پسي یې پښې لڅي کړيدي لیکني اوڅېړني کوي. الحاج قرانمل د مناجاتو یوه شعري ټولگه نوې لیکلې ده، اوڅو ورځي مخکي یې ماته راوړه چې یو څه پرولیکم ده (قرانمل) پخپله شعري ټولگه کي داسي نوبت اونوي ترکیبونه راوړي وه چې ما په نورو شعري ټولگو کي نه وه لیدلي، چې ټولو شعرونو او نظمونو یې مناجاتي رنګ او خوند درلود تخیل پېچلي تشبیهات او استعارونه پکښي لیدل کيږي د شعر ژبه یې ساده او روانه ده او په ټولو شعرونو او نظمونو کښي یې د مردفي قافیې څخه کار اخیستی دی او په ټولو بیتو کښي یو د ((را)) ردیف کارولی دی بل نوبت چې ماد ځوان شاعر الحاج (قرانمل) په شعرونو کښي ولیدی هغه د قافیې موضوع وه، دده ابتکار دا ؤ چې ده په شعري ټولگه کښي قافیه د الفبا په ترتیب یعنی د الف څخه بیا تر (یا) پوري په ترتیب راوړېده. مثلاً

خدایه کړه مې په عمل کي د ناسوت را

رشتنوالی پر زړگي د ملکوت را

چي ارواه مې ستا د ښکلو میلمنه وي

ناز نواز په وزرو د جبـــــــــــــــــروت را

په پورته بیتو کښي د قافیې کلیمې دادي ((ناسوت، ملکوت او جبروت)) ((را)) چې د قافیو تر کلیمو وروسته راغلي دی ردیف بلل کيږي او دغي قافیې ته مردفه قافیه ویل کيږي.

د ځوان شاعر، لیکوال اوڅېړونکي حاجی ((قرانمل)) په اشعارو او نظمونو کښي ادبي صنعتونه د ورایه څرګند یري مثلاً

دموسی دعصا غوندي چي لارښود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــي سرفراز را

په پورتنیو بیتو کښي شاعر د تلمیح ادبي صنعت راوړي دی یعنې د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته یې اشاره کړې ده یادابیت چي وایې:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي رو غـــــــږ را

په پورته بیتو کي طباق یا تضاد راغلی دی چي دشخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد یا طباق راغلی دی. قرانمل په ځینو بیتو کښي نامانوس کلیمات راوړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافیې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزده خپله لیکنه پر داغه ځای را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

د ټول بشریت پلار حضرت ادم (ع) چي له اسمانه محکي ته را کښته سونوئي دسترخښتن دربار ته د امناجات
ووايه ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرين ط
ترجمه: اي زما پروردگاره !

((موږ پخپلو نفسونو ظلم کړيدى که چيري ته و موږ ته بخښنه ونه کړي او پر موږ رحم ونه وکړي موږ به خامخا له
زيان کارو څخه سو))

حضرت ذکر يا (ع) خپل رب ته ويل :

رب لاتذرني فرداً وانت خير الوارثين ط
اي پروردگاره !

((ما مه پرېږده يوازي ځکه چي ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکى))

حضرت يونس (ع) د ماهي په نس کي داسي ويل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمين ط

((نسته د عبادت و پر پرته له تا څخه پاکي ده تالره او زه يم له هغو کسانو څخه چي پر خپل ځان ئې ظلم کړيدى))

ټولو پيغمبرانو دخپل څښتن څخه د مناجات په ويلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کریم
لمړۍ سورة سورة فاتحه او د همدې لمړۍ ايت (الحمد لله رب العلمين) دى
ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دى))

د ستر او سپېڅلي څښتن بليغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاينه پيلېږي. همدا راز د پښتنو
نيکه بيت نيکه چي د يوې ونې لاندې به ناست ؤ او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاريو لپه کړيو ه
د امناجات به ئې وایه:

((لويه خدايه لويه خدايه

ستا په مينه په هر ځايه

دلته دي د غرو لمني

زموږ کړدۍ دي پکښې پلني

داوگړي ډير کړي خدايه

لويه خدايه لويه خدايه ((

د پښتنو دکلاسيکي او منځنۍ دورې شاعرانو خپل د شعر د يو انونه د لوی څښتن په مناجات راپيل کړي دي چي
د ځينو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لويه خدايه رحيم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مورو پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا اميده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحميد مومند

الهي دمحببت سوزو گدا زرا

په دا اور كي د سهي سمندر ساز را

تن پرور بلبل دي عيش كاندي په گلو

پروانه لره پروار زما پروا زرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا کوم ثنا

اي فرياد رس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه کړي جدا

پير محمد كاڳر

الهي توحيد د حمد و ثنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كاڳر

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

ښايسته كړي په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي څرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختۍ مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پریشان را

مولانا عبدالغفار بريالي

باري خوله مي كړې گويا په مناجات رانا زل كړې ستا د فضل بركات

د څگر داغ مي ډېوه د لمړېشان كړې

چي په ووينمه ارض وسموات

ځوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو بنکلو ترکیبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لایق دی په مناجات ترتیب کړېده قرانمل دنو الفاظو په اوږدو او دنو وکلیماتو په کارولو ځانته د شعر بېله لار اخیستې لکه وایې چي:

قرانمل په بندگي درته سرخم یم

پاکه مینه پاکه مېنه ایمان روڼ را

په پورته بیت کي د ادبي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه داو سپېدلو ځاي دی او مینه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي یوازي او یوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات یو بنکلی مفهوم افاده کوي او د دې سره سره د پاکي میني ذکر چي د خدای در سول (ص) او د مصلحو بندگانو مینه ده چي د خدای ج رضائي مطلب دی او د پاکي مېني یادونه ده چي په دنیا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده او د دې په څنگ کي دروڼ ایمان غوښتنه چي د صادقانو مخلصانو او سپېڅلو مومنانو ایمان دی.

بل ځاي وایې:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکاوت توفیق په غیر کي د شکران را

په پورته بیت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ایت ته په خپل بیت کي اشاره کړېده له خدایه د خدای د نعمتونو د شکر او توفیق غوښتونکی دی څو د تسئلن په ورځ ئې دخپلي بندگۍ حق ادا کړی وي او د خدای د نعمتونو کفران ئې نه وي کړي. د قرانمل د مناجاتو همدا ټولگه د پښتو شعري ټولگو په لړ کي د بندگۍ داوصافو په زېور بنکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ویلو ئې ماته دستر صوفي او عارف مولانا خواجه عبداللہ انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي او دهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتیا هم د قرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتنې او سوالونه دي چي د بنده او الله ترمنځ درازو نیا زار په ټینګه وي او د بنده د شیطاني غرور او تکبر کرغیږني لکې د انسان له زړه نه د نفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو او د قرانمل مناجاتونه په دې هیله چي ژوند ترپايه د بڅښونکي او مهربان څښتن ودر بار ته دخپلي بندگۍ اظهار په خضوع او خشوع وکړي او د همداسي مناجاتو په ویلو او غوښتلو د دواړو دارینو سعادت او شرافت ترلاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مینه

روح الله ساقیيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه دفرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو
درنو دروړسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه
ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو
ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګۍ کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي ددرنو ليکوالانو ښاغلي لسانس
ښوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او ښاغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ
مننه کوم چې دا کتاب ګوتۍ پخپلونا زينو ليکنو باندې ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مينه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يونائيټد اداري ښوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدا يـه سـترگو او عمل ته مـي حـيـا را
مـحـبـت پـر لـه پـسـې دـي پـه رـشـتـيـا را

چـي مـد هـوش پـه يـا رـانـه سـتـا کـي بـې هـوش يـم
د اـسـي هـوش مـي پـه وـجـود کـي هـو يـد ا را

پـه رـنـدۍ بـه د مـنـصـور غـونـدـي د ر جـا ر سـم
ز مـا پـه بـر خـه د قـاضـي ر سـا فـتـو ا را

جـام د جـم کـه مـي د بـر خـي طـالـع ا و سـي
سـتـا بـې مـيـنـي يـې مـسـتـي مـا تـه بـې خـو ا را

پـر و ت قـر ا ن مـي پـه سـيـنـه کـي سـتـا مـش هـو د دـي
قـر ا ن مـل تـه د جـا نـا ن د لـا ر ر نـه ا را

خدایه ! ستا وملاقات لره سبب را
دا سبب کي خووار زړگئی مې مظلوم را

چي سم محوه ستا دمیني په جلوه کي
دې جلوي ته مې دمیني خوږ شېب را

دهوس خممارمي وباسي لاه تنه
په عوض يې دتقواي خواږه عين را

شور دمیني چي مستېږي په سینه کي
دا سي مينه زما په برخه دادب را

چي حساب يې په دربار دغلامی سم
قرانمل ته افتخار ددې منصب را

خداييَه ! ژوندمي د عاشقو په صفات را
برائت دي پرميښدان د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي
فهميدن يې زمما د زړه پر عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کړم
راپه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالگۍ د خرابات دي نه رنګې پرې
دې جو نګړه کي ملنګ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا د عشق په خاطر و کي
قرانمل ته ديارۍ رنګين صفات را

خدایه ! کره مې په عمل کي دناسوت را
رینښتینوالي پر زړه کي دملکوت را

چې ارواح مې ستادښه کلو مېلمنه وي
نناز نواز په وزرو دجبروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړي
قبلېدل مې ستا په درکي دهاوت را

چې یو ځواک سم وساتني دبشر ته
په دریاب کي حوصله دیوه حوت را

قرانمل دي سر در وړي بندگی کي
ښه نجات دشیطانۍ له عنکبوت را

خدایه ! ستا خوبنئی ته سترگی په رنگت را
چي ژړا يی نه درېږي اسرار پست را

دایمان د توازن په درلودو کي
د بري راز مې پر فکر او پر مټ را

خوف رجامې د مذهب دلار عصا ده
په طاقت کي نور طاقت مې لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مې همرازان مې ست پر ست را

چي مفهوم د سړيتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره يی پلان د جوړي کړت را

خدایه ! ستا داولیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعیده آئین میراث را

دمحراب د خانقا می استوگن کهری
سُرخ رویی په آخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چي خیرات دي بندگي کي په هر وخت سم
د غازیانو په ټولی متین میراث را

چي پیوست د قران مخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويــه خدايــه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قالـب زړـگي خـالي دي
په کـوگل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

په عـالم کـي د نـاسوت چـي دي پـيدا کـړم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي ړنـدي سـي واري سـترگي د خـبليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمـان داسـي امـواج را

سـرمي ايـبـني سـتا د خوښـي نـذرانې تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خدايه ! لاره مـي تاريخـه روڼـه صـباح را
لـه هـوا او لـه هـوس پاڪـه ارواح را

خيرات خـوردې د جانـان د شـفاعت سـم
دا صـفت مـي د زرگـي پـه اصـطلاح را

نور دې پاته وي پـدې نا بود جهـان کـي
ما حقير ته پـه خلاصـون کـي زړه مـلاح را

توره تبه پـه خـسـيس غـماز اخـته کـړه
ترې نجات ستا پـه کـرم ديو سـياح را

راز د مينـي دې سـاتـلي وي تر منـځ هـ
قرانمل ته خـوار د عـجز زيو فـلاح را

خدایه ! زما د بنمن پر درد او پروخو اوخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زېر غوندي د مینې مدرسې سم
د غمازو ورېتېدو ته مې طبّاخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسې کاخ را

د زړگي قاموس مې ډک په ایاتو کړې
وزړگي د قرانمل ته سړی سُراخ را

خدا يسه ! زړه مې لسه فضوله څخه وچ را
چې رضي راضي وي پکېنې هغه لالچ را

زه عاجزه به هېڅکله ځان خلاص نکړم
ستا په فضل لسه گناهو عمل بچ را

خوږ مومن مې کړه په کار د مومنانو
بې ایمانو ته توند خوی پشان د مچ را

پر حقه د بل مې لاس — لاس بری مکړه
چې مې بل خوري توان طاقت مې دخپل غچ را

بند پر بند مې ستا د درپه خاکروب ناز که
قرانمل زړه ته بیاورد مینې وچ را

لويـه خدايـه ! سـپـي رقيب پـه فريـو پـخ را
پـه رنـگـت او پـه زارـيـو يـي هـر ترـخ را

چي ايمان، وجدان، او زړه ترې پـه امان وي
د تـگـي ټولـه دامونـه لـخ پـر لـخ را

زما هم ستا بېله رحمتـه بل خـه نـسـته
درحمت لـري پـه کـور کـي او پـر کـخ را

سـردي پـروت وي ستا درحـم وليکـنـي تـه
درحمت باران پـه ژوند باندې پـه خـخ را

چي آئينـي د دواړو سـترگو مـي رنـي کـا
قرانـمل تـه درنـه دلاري ترـخ را

لويـه خدايـه ! زړه روښـانه شـپه او ورځ را
خولـه گويانـه په سـتـاينه شـپه او ورځ را

چي را ټولـه کړم پر جوړنگړه خو بې پـلاره
دا سي تـوان په ژوندانـه کي شـپه او ورځ را

چي په صـدرالمنـتهي کي يـې بورجل و
دهغه بـڼـه کلي گاونـده شـپه او ورځ را

ځان به شمار کړم دجهان لـه نـازولو
دجانـان دپيـروي کـړه شـپه او ورځ را

قرانمـل دقرانـه دلاري ملـه تـه
څراکـت او نازېـده په شـپه او ورځ را

خدایه! تاته بندگی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دي سو گنډ را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړگی بند را

پیروي مې یې په برخه درفا کړې
په اثار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانه والا شان وجود دي هست دی
ستاله فضله له رحمته خه درمند را

په دریاب دقرانه مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنډ را

خدايه ستا په بندگي کي مې کلک هوډ را
په ټولۍ د صلاحاؤ چابک هوډ را

د بې دردو ، د بې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه د کړنې ځيرک هوډ را

چې خنثي يې کړم ه صرف ستا وړضاته
داسې توان مې داسې کړوته هک پک هوډ را

زموږ د دي د جانان دلاري کړنې
رسېدو ته د درياب د سمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بندگي کي
لار پر لاره دلته ون د مدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـفر را
دمردود و وړاندي زړه کي مـي شر را

چي ساحل د بندگۍ دي طی کومه
دي تگلوري ته رښتونۍ د زړه سر را

زما د زړه د دايرې وانحنـا ته
پاک هدف د پاک مسير په پاک وز را

دمادي جهان دي ليري وي له کوره
دمعني غوندي کچکول کي مـي زېـورا

زړه کچکول د لاس په لپـه التجـامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مـي خم سر را

ستا دربار کي مي شخ سر په رکوع خوړا
په نصيب کي د سلفو مي روغ بډر را

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سوترگي د زړه مي خدايه پرانگړ را

خزانې به دي خالي نسي لاه فيضه
ما عاجز ته رحمتونه لپر پرلړ را

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نا فرمانوته لار بنډود وړ د چوپړ را

چي جانان مي شفاعت په ډاډ درخواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړ را

پاکه خدايه! په توفيق د بنو پرواز را
دې پرواز کي بنه ملگري مي همراز را

دبـرزخ او ددوږخ لـه اور مـي خـلاص کـړې
ستا خوښۍ رضایت کي خوږ اغاز را

دموسـي د عصـا غونـدي چـي لـاښـود وـي
دایـوب اسـتقامت پـه اهـتـزاز را

زه خـلـل چـي د خـلـل د لار خـلـل سـم
د خـلـل غونـدي پـه اور کـي سـر فـراز را

دمعـراج د یـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران د زړه دمـسـاز را

لويـه خدايـه ! تـوان پـه در کـي ددروږ را
چي معموري يې په طواف سم سفر سږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خوږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د ښمنان د سفره په شورو او ږوږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
ورېتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږ را

سردې پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون د بندگی کي مې سرپاس را

چي توانگر سم په خدمت ستا د مخلوق کي
رانه ليري د خناس د ترس و سواس را

سترگي کښته په حيا ستا په شکران کي
د غفران زيري له ورايه څخه پاس را

قند نبات چي د پي مخو زړه مجاز وړي
دې دنيا کي له همغو نه اياس را

پل پر پل مې د جانان د قدمو کړې
قرانمل تل ته دايمان دلاراساس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرانې را
د شيطان وه وسواسي ولـره نـکـرـانـې را

چي توانمند سمه د دين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلـانـې را

راڅه سرچي پورته نـکـرـي ناروا ته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گـواـنـې را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکـړي
ستاد دين د پيروانو د لاس و انـې را

سـرـدـر وږ دوي په لاره د جانان کي
قرانمل يم په خولگي دشـکـر ان غـانـې را

لويـه خدايـه پـه مغزو کي ژوندئ هـوش را
شاهدان پـه رښـتـينوـاله کي سـروش را

چي مطرح سـم پـه تـولي د عاشـقانو
داسي درد داسي لذت مـي هـوش پر هـوش را

دکوثر پر خنده سـرور ته کچکول کـرم
داسي رنگ داسي صـها مـي نـوش پر نـوش را

ژوند پـه لپـه د زمان مـي در سـوغات دي
پـه سـرور کي يـې را زونـه دمـئ نـوش را

نذرانـه د تـهـر غوښـي پـه لـحد کي
پـه تعـويض يـې قرانـمل تـه وېښ خـروش را

خدا يه ! خوي کي دمومن پرمخ خلاص را
ددورخ له اورتونو نوممي تن خلاص را

چي په روي يې ستا په درکي مقبول اوسم
بس رفيق په اخرت ابن وقاص را

په رتبه کي دسلفو دمريو
معا جزه ته يو بنکلي مکان خاص را

چي يې زړونه ستا په نوروي پريوله سوي
داسي خلگ داسي ژمن بنایسته اشخاص را

سرمي خم ستا و خدايي لره پاک خدا يه
قرانمل يم په شکران مي زړه رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايدې عمل فیاض را

دا شخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکړې
بندگی کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب د بندگی کي سترې نسیم
داسي تن داسي وجود مي د حواض را

په رنگینو و تجلو و د طریقو کښي
سرخمي مي وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خدایه! ستاد دین په چارو کي احتیاط را
په تعمیل کي دارکانو زړه محطاط را

کلمه مې د وحدت پر خوله جاري کړه
صادق زړه د ساه ختلو پر ررباط را

یم روان زه بې توبنې د مرگ وځولي ته
ستا پر فضل پر کرم باندي میقات را

خوار رنځور زړه ته درمل د غفران غواړم
د جانان په پل یوني کي مې صراط را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له ډېر افراط را

خدايه! حق دين مي مدام مدام محفوظ را
ددين چارو کي تعميل دوام محفوظ را

ستا ددين پر صراط پل مي پورته کړي
وعاجزه ته مقصد مرام محفوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوښه
له عذابه مي وجود مقام محفوظ را

مسافر د بل ولات سبا پر تلويم
د قران په ملگري مي کام محفوظ را

بېله اوښکوخه تحفه تاته سوغات کړم؟
قرانمل ته د مطلبوب صيام محفوظ را

خدايه سستاپه ارشاد اتو مـي سـمـاع را
ستا ددين په اموراتو مـي اطلاع را

را په برخه كـړـې بريـاوـي دنـېـكـيـو
له انوارو مـي ايمان لـره شعاع را

چي سر كـښـېـږـدم سـتـا دـدـين په چـوـپـړه كـي
له بد لارو هم نشـيـنو مـي وداع را

په مطاف كـي د كـعبـې مـي پـښـې تـهـا كـي
په قـسـمـت كـي د لـېـدلو يـې مـتـاع را

د كچكـول پـشـانـي لـپـه در واري ده
قرانمـل تـه د جـنـت د كـښـت زراع را

خدايه ! فکرت ته مې هر کله نبوغ را
په نبوغ کي تر هدف پوري بلوغ را

چي مې ژبه په رښتيا ويو گوي او ي
الامان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ کي د سلفو چي ستو مان سم
له بد لارو او بدمرغو مې فروغ را

چي وجود مې وقايله له بېرنگۍ سي
ستا په لاره کي د حق دلار د نبوغ^[1] را

د قران ياري مې تالاره رسد کړي
له مکار شيطانه هر وختي شلوغ را

دبوغ : په عربي رنگولوته وايي [1]

لويه خدايه! ژوند مې ستا خوښي کي لفر
دايمان دروښنايي ډېـوه پر کفر

چي رتلي وي مدام مې له وجوده
اماره نفس مې مايوسه په غف غفرا

تحرک يې دشيطان ځيني نفي کره
دشيطان پلان په وړاندي زما اضعفرا

په څه ډول چي انسان ته دي ټاکلي
معاجز ته په هغه شانې شرفرا

دطه او ديس پس په رفاقت کښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صفررا

خدایه ! زغم او حوصله مې د صديق را
بې چوپان رمې ته مشري و طارق را

چې تارگیت • دلار روان پر بله خوا کړم
د ملعون له لاري بله خوا طریق را

چې راټول دا خوار مومن او لس بل ځل سي
پر دا غه سي کړنو مالره توفیق را

چې محروم دي ستا درحمت له کړمه
شرمېدلي سي غمازلکه زنديق را

د قران د برکت په استانه کې
قرانمل ته د تسلیم بنایسته تشویق را

لويــه خدايــه ! دربنــتون دلارا دراڪ را
پر شيطان د غلبې مې زبر ځواک را

چي سینه مې په ذکر و نو ستا توده وي
داسې تـوان دشـکرانې د کړنـسې واک را

د جلیل په روي جلیل ربـه غـفران کـړه
ستا د دین پردنـمن هر وختـي تـاړاک را

چي دستونزو منځ کي ژوند په حوصیله کړم
د دریاب په تل کي ژوند مې د سماک را

چي په مغز کي مې ټاکلی ځای اشغال کا
قران مل ته د قران نصوص بڼه پاک را

خدایه ! بل یو مبتکر سید جمال • را
دمسلم امت یو والی پرا او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مو دا سي سيال را

دموسي او د طارق په سر لاری کي
عته غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصافانه کړي
دمعني ، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
د ډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي ياد سوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان ، محمد ابن قاسم ، حجاج ابن يوسف ، موسي ابن نصير ، طارق ابن زياد ، عتيه ابن مسلم ، ډاکټر عبدالغفار کاکړ ؛ پوتنسيال : د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بې سالاره قافلي ته پوه زعمیم را

چي داخواړه او لاس را ټول پریوکه ټول سې
یو ټاټوبي مو ازاد، اباد، ترمیم را

چي یو څوک موبې موجب به اوړکي سوځي
دې دښمن ته دخواړیو مو جهیم را

چي سیالان سو د نړۍ داوولس ونو
هر افغان په ابادیو کي سهیم را

چي منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعیم را

خدایه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعا جزی کي مې غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورځ دمحشر کي
رنې سترگي پر ديدار مې دجانان را

چي جواب ((لتسئلن)) لره بشپړ کړم
ذکاوت ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را څخه ليري په ميلو کي
مسستقيم صراط پر لاره د خوبان را

قرانمل سړمي قربان تر قرآنه کړه
دقيران په لارښوونه روح روان را

خدايه! هرځاي کي د دين مختوري کون را
چي گونگي په خوله وي هروخت يې بې بون را

چي برلاسي په ايمان سمه پر باندي
داسي وعظ دخولگي د ژبي سون را

تجريبه د ژوندانه مه مي سي خواکمنه
په تحقيق او ځراکت کي داسي چون را

چي مي غشي در بنستون په نښان درومي
در شتيا لېنډي پشانې ملاد نون را

قرانمل په بندگي درته سرخم يم
پاکه مينه، پاکه مېنه ايمان رون را

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوېدو را
چې سم سترې دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه له غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین د کړو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زړه کی کړه
فکر خلاص له تزلزل او اندېښنو را

د خسیس ابلیس هر وخت ملامتی ته
ژبغرانده خوله گویا په گفتگورا

د قران نصوص مې نقش پر همدو دي
قرانمل ته د قران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مې رضا پر فکر و رای را

د مسلم امت پدې حساس پړاو کي
د علم پورته کېدو ته توان همای را

چي لاریون مې د هدف پر حیف ولاړنسي
د غماز ورتپېدو ته هوډ و هڅای را

سرمې جار ستا تر ازل ابد مالک ه
خاتمې مې پرایمان د ژوندون پای را

پر شتې د سوال جواب چي سي خوش حاله
اسانې وقرانمل تل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم :حاجي نوراحمد (قران مل)

د پلار نوم :حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنۍ مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمين)

زده کړي: د متوسطو ديني، اداري، تدريسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کي د کندهار د عالي دارالمعلمين د اجتماعاتو په څانگه کي له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکۍ نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانې نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړي ترتيب، سمون او سريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجاتونه همدا ليکنه

پای

